TRICOLORII ROMÂNI SĂ URCE TOT MAI VIGUROS TREPTELE AFIRMĂRII INTERNAȚIONALE!

La marea sărbătoare națională, asemenea oamenilor muncii, tineretul sportiv al patriei face, după o frumoasă tradiție, bilanțul realizărilor obținute în perioada relativ scurtă din punct de vedere istoric care a trecut de la glorioșul august 1944.

Crescuți și educați de partid în spiritul muncii fără preget, al dragostei fierbinte pentru culorile dragi ale patriei, în spiritul înaltei responsabilități de a reprezenta cu cinste România socialistă în arena sportivă mondială, răspunzînd astfel condițiilor tot mai bune de pregătire ce le sînt asigurate, tinerii noștri sportivi și antrenorii lor, toți cei ce sînt angrenați în dezvoltarea continuă a performanței românești raportează la marea sărbătoare „succese de prestigiu.

La campionatele europene, mondiale și la Jocurile Olimpice drapelul tricolor al Republicii Socialiste România s-a înălțat adesea pe cel mai înalt catarg, spre cinstea și mîndria celor ce au reușit, în tot mai aspră competiție mondială, să cucerească laurii victoriei, dovedind că și în acest domeniu patria noastră se află în primele rînduri ale națiunilor lumii.

Niciodată mulțumiți de ceea ce au realizat, oricît de răsunătoare ar fi fost performanțele, adată coborîți de pe podiumul de premiere, chiar de pe treapta cea mai de sus, tinerii noștri sportivi au înțeles și înțeleg că medalia cea mai strălucitoare nu este un mandat pentru eternitate, că munca trebuie luată de la cap, cu și mai multă îndîrjire, în vederea unor noi și mereu mai valoroase realizări. Așa cum se vede și acum, cînd marea bătălie pentru pregătirea în vederea Jocurilor Olimpice din anul viitor a intrat în faza decisivă.

Vă prezentăm în paginile de față cîteva din aceste victorii obținute în anii luminoși ai devenirii noastre și, cu precădere, în ultimii 18 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, gîndurile și mările răspunderi ale sportivilor noștri.

RECUNOȘTINȚĂ FIERBINTE

În miezul acestei veri, în Finlanda, la Campionatele mondiale de caiac-canoe de la Tampere, noi — cei care am reprezentat România la marea confruntare de pe lacul Kaukajarvi — am revenit în țară cu 9 medalii, fericiți să dedicăm salba noastră de aur, argint și bronz marii sărbători naționale de la 23 August. De trei ori am ascultat cu emoție și mîndrie Imnul de stat al României socialiste ! De trei ori echipajele cu tricolor la prova ambarcațiilor au urcat pe treapta rezervată vicecampionilor mondiali ! De trei ori elevii cunoscutei „școli" de la Snagov au primit medalii de bronz !

Sigur, la Jocurile Olimpice de la Los Angeles voi încerca să sporesc numărul acestor medalii. Ale mele, ale țării mele. Ușor nu va fi, nici o izbîndă adevărată nu e ușoară.

Exemplul în această neobosită trudă ni-l dă țara, oamenii ei minunați, care înalță — sub conducerea partidului — România de azi și de mîine. Îmboldul, curajul de a îndrăzni mereu mai mult, de a fi cu adevărat revoluționari în tot ce facem, puterea de a învinge în tot mai aprigă luptă sportivă ni le insuflă mult iubitul și stimatul nostru conducător, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, pe care îl purtăm mereu în inimile noastre.

Prezent adesea în mijlocul nostru, al sportivilor, președintele țării, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, ne-a adresat cuvinte de laudă pentru rezultatele bune în marile confruntări naționale și ne-a îmbărbătat, ne-a însuflețit, dîndu-ne noi puteri pentru întrecerile viitoare. Acum, în ajunul marii noastre sărbători de la 23 August, noi, cei ce vom reprezenta caiacul și canoea românească la Jocurile Olimpice din 1984, asigurăm pe iubitul nostru conducător că vom munci din răsputeri, pentru a reprezenta cu demnitate culorile patriei, exprimîndu-ne și în acest fel recunoștința fierbinte pentru grija permanentă pe care ne-o poartă și cărela îi datorăm toate succesele noastre.

IVAN PATZAICHIN
maestru emerit al sportului, multiplu campion olimpic și mondial

CIFRE DE AUR ALE SPORTULUI ROMÂNESC

Congresul al IX-lea al partidului a deschis o perioadă de aur pentru performanțele sportive românești.

Din anul 1965 și pînă în prezent, în 18 ani, sportivii noștri au realizat un număr de 885 de medalii, dintre care 212 de aur, la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și europene, față de cele 245 ale au fost obținute la aceleași competiții în cei 21 de ani, din anul 1944 pînă în anul 1965.

Ei sînt hotărîți să păsească înainte pe acest drum al succeselor și afirmării internaționale !

ANGAJAMENT LA CEAS DE SĂRBĂTOARE

Alături de întregul nostru popor, noi, tinerii sportivi ai patriei sărbătorim actul istoric de la 23 August, ziua care a marcat cea mai importantă cotitură în istoria țării, în destinele poporului nostru. Noi, generațiile care am avut fericirea de a ne naște și a trăi în acești ani, ne gîndim cu dragoste și recunoștință la Partidul Comunist Român. Toate cîte s-au petrecut pe pămîntul României în cele aproape patru decenii, viața nouă pe care o trăim, liberă și demnă, mărețele realizări în dezvoltarea țării pe calea construcției socialiste au ca punct de plecare acea fierbinte zi de august, pe care noi, tinerii, o cinstim din adîncul inimilor.

Într-o Românie socialistă, în care grija față de tînăra generație, viitorul patriei, este o preocupare permanentă a partidului și statului nostru, a tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele țării, mi-am putut dezvolta aptitudinile sportive, ajungînd, la 21 de ani, recordmană mondială la săritura în lungime. Am avut cele mai bune condiții de pregătire, antrenori pricepuți. Am muncit ani mulți, urcînd, mai ales prin perseverență în pregătire, treptele măiestriei. În luna iunie a acestui an am sărit 7,43 m, devenind prima favorită a ediției inaugurale a campionatelor mondiale de atletism de la Helsinki. Mi-am dorit mult să cîștig, pentru mine, dar mai ales pentru țara mea. Eram — știindu-mă bine pregătită — aproape sigură de victorie. N-am putut crede însă că și alte atlete pot progresa la fel de repede și de spectaculos, cum am făcut-o eu și nu am obținut decît medalia de argint. Desigur, o medalie de argint la un asemenea campionat mondial e deosebit de prețioasă, dar pentru mine ea a fost ca și o înfrîngere. Am plîns după concurs, pentru că îmi doream mai mult decît oricine acest titlu mondial, pe care-l așteptau toți iubitorii atletismului, ai sportului din țară.

Dar, acolo, la Helsinki, pe podiumul de premiere, mi-am spus că îmi voi lua revanșa anul viitor, la Jocurile Olimpice de la Los Angeles. Știu unde am greșit, știu și ce trebuie făcut pentru împlinirea marelui vis. Amărăciunea înfrîngerii o voi topi în dorința victoriei. Sînt conștientă că fiecare din zilele rămase pînă la startul Olimpiadei este importantă pentru obținerea marii victorii. Mă angajez să fac tot ce depinde de mine pentru a o obține. Promit că anul viitor, pentru izbînda olimpică a Anișoarei Cușmir, la Los Angeles se va cînta Imnul de Stat al României !

ANIȘOARA CUȘMIR
deținătoarea recordului mondial la săritura în lungime

TINEREȚEA PERFORMANȚEI

Tinerețea a devenit, din ce în ce mai mult, un atribut al marii performanțe contemporane. Olimpionicii Eladei erau bărbați în puterea vîrstei și, cîștigînd, își demonstrau maturitatea, cu tot cortegiul ei de calități. Recordmanii de astăzi coboară vertiginos spre adolescență : învingîndu-și relieful, realizează prospețimea fizică, psihică și, mai ales, marea putere morală.

Dar, înainte de orice, performerul de astăzi a devenit un REPREZENTANT. El duce cu sine în lume, prin intermediul sportului, solia incredințată de PATRIA sa, de poporul din care s-a născut, care l-a format și din mijlocul căruia el, campionul, a crescut. Aceasta este esența actuală a sportului de performanță, aceasta este noua față a olimpismului din ultimele decenii, aceasta constituie, nu în ultimul rînd, suportul pe care crește și devin perfect meriu de astăzi din țara noastră.

Sportivii noștri știu că, oriunde în lume, ei sînt în primul rînd ROMÂNI. Ei știu că au misiunea de a fi pretutindeni, purtătorii dorinței fierbinte de înțelegere, de pace și colaborare, aceste mereu scumpe idealuri ale poporului nostru. Ei simt, cu cea mai pură emoție, cu toată tinerețea lor, responsabilitatea de a purta pe piept tricolorul, simbol al conștiinței unui întreg neam. La **14, la 18 sau la 22 de ani, sportivul român de astăzi poartă cu sine o istorie milenară.** Toate acestea sînt realități manifeste, zi de zi, la locurile de muncă și de învățătură, pe terenul de sport, pregnante cu deosebire atunci cînd acești minunați performeri tineri se avîntă în lupta sportivă, cu gîndul curat de a da, prin victoriile lor, semnalul primelor acorduri ale Imnului drag al țării.

La această oră de bilanț, să trecem în revistă medaliile cîștigate pe toate meridianele, pe toate continentele, în aitea și attitea discipline. Să subliniem contribuția pe care **sportivii noștri o au, conștient și superb, la îmbogățirea acestui nou limbaj prin care patria noastră se adresează astăzi omenirii și care se numește PRESTIGIU.**

Este splendidul răspuns pe care tinerețea sportivă îl dă neasemuitelor șanse de realizare deplină. În viață, în profesie, în sport.

De Ziua libertății, de Ziua demnității noastre.

Radu TIMOFTE

SCOALA MARILOR CAMPIONI...

Scriem întotdeauna cu o mare plăcere despre luptătorii români. Dar nu și cu aceeași usurință, cum poate s-ar crede. Pentru că, intrînd în lumea acestor admirabili sportivi, mari campioni cunoscuți pe toate meridianele, de fiecare dată încercăm regretul de a nu reuși să-i amintim pe toți cei care, de mai bine de trei decenii, au izbutit atîtea frumoase biruințe sportive, colecționînd zeci și zeci de titluri și medalii la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și europene.

Avem, spre mîndria mișcării noastre sportive, o valoroasă școală românească în sportul luptelor. Cu tradiții puternice, cu dascăli de faimă, cu absolvenți străluciți. Cu o „carte de aur" din care răsfoim doar cîteva pagini...

Vom începe cu „PRIMUL"! Cu **Dumitru Pîrvulescu** — primul campion olimpic, glorios învingător la Roma, în „Cetatea eternă", în 1960. Cu **Valeriu Bularca** — primul campion mondial, la Yokohama (Japonia), în 1961. Cu **Nicolae Martinescu** — primul campion european, la Essen (R.F. Germania), în 1966... Au fost momente ale afirmării viguroase în arena internațională, momente ale deplinei consacrări !

Laurii olimpici care i-au răsplătit pe **Dumitru Pîrvulescu** au încununat, peste ani, și frunțile altor luptători români, **Nicolae Martinescu, Gheorghe Berceanu** (München — 1972), **Ștefan Rusu** (Moscova — 1980). Pe podiumul marilor întreceri olimpice au urcat, în acest răstimp, mulți alți reprezentanți ai acestui sport medaliați „cu argint" sau „cu bronz", palmaresul general exprimînd, la cotele cele mai înalte, valoarea luptătorilor noștri, talentul și exemplara lor dăruire pentru reprezentarea prestigioasă a sportului românesc.

Am vorbit despre **Valeriu Bularca, primul campion mondial la lupte.** De-atunci, din 1961, la marea majoritate a „mondialelor", acordurile dragi **ale Imnului de stat al țării** noastre au răsunat în marile săli de sport din **Tampere, Mar del Plata, Katowice, Teheran, București, Ludwigshaffen, Istanbul...** Am vorbit despre **Nicolae Martinescu,**

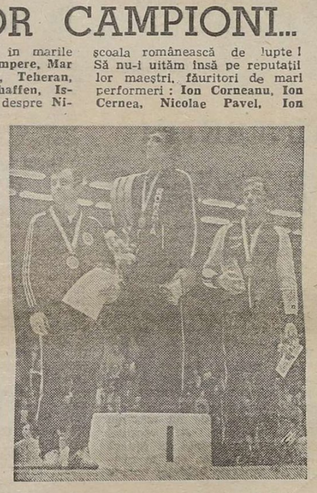

Ștefan Rusu — pentru a patra oară pe cea mai înaltă treaptă a podiumului la C.E. ! (Prievidza, Cehoslovacia).

primul campion european. De-atunci, din 1966, luptătorii români au cucerit, an de an, poziții frunțașe în elita continentală a acestui sport. Numeroși alți campioni, alți medaliați...

Iată de ce afirmăm că nu este ușor de cuprins în cîteva rînduri numele celor înscrise în „catalogul" școlii românești de lupte ! Să-i mai amintim, totuși, pe cîtiva din „șefii de promoție" : **Ion Cernea, Ion Baciu, Simon Popescu, Ion Draica, Ion Păun, Ladislau Șimon, Francisc Bolla.**

Poate că ar trebui scris mai mult și despre „recordmani"! Vom reaminti doar că unii luptători români se mîndresc astăzi cu performanța de a fi cucerit de mai multe ori titlurile de campioni ai Europei, **Constantin Alexandru** obținînd 5 medalii de aur, **Ștefan Rusu** 4, **Gheorghe Berceanu** 3...

„Stafeta gloriei" este preluată continuu de alți luptători de valoare. Am putea da multe exemple. Alegem, dintre ele, pe cele mai recente, oferite de tinerii care s-au consacrat în acest an : cu cîteva săptămîni în urmă — **Ilie Mîuți** și **Ion Grigoraș**, campioni mondiali de juniori la Kristiansund (Norvegia), zilele trecute — **Dumitru Chiru**, campion mondial la Los Angeles ! Trei titluri supreme, trei medalii de aur ale „schimbului de mîine"! Iată ce elevi de excepție are școala românească de lupte ! Să nu-i uităm însă pe reputații lor maeștri, făuritori de mari performeri : **Ion Corneanu, Ion Cernea, Nicolae Pavel, Ion Crisnic, Simion Popescu, Virgil Gherasim, Constantin Ofițerescu, Ilie Marinescu, Petre Coman, Vasile Iorga...**

Acum este ora ambițiilor olimpice ! Este ora la care, desigur, marele nostru campion **Ștefan Rusu** se gîndește la cel de al doilea titlu olimpic, la o victorie de „aur" la Los Angeles. Spre podiumul olimpic își îndreaptă gîndurile și alți luptători români atît de dragi iubitorilor de sport din țara noastră — Ion Draica, Vasile Andrei, Constantin Ușă, Nicolae Zamfir... Pentru împlinirea celei mai arzătoare dorințe a lor, pentru gloria luptelor, a sportului românesc.

Dan GÂRLESTEANU
Costin CHIRIAC

MÎNDRIE DEPLINĂ PENTRU SUCCESELE ULTIMILOR 18 ANI

Cea mai fertilă etapă din întreaga noastră istorie, etapă inaugurată de Congresul al IX-lea, cînd în fruntea partidului nostru a fost ales cel mai iubit fiu al poporului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** — omul a cărui gîndire de o genială clarviziune a deschis largi căi spre un viitor de lumină, belșug și fericire — este scrisă cu litere de aur în istoria României. Perioada care va rămîne în memoria neamului acestui pămînt românesc drept „**ERA NICOLAE CEAUȘESCU**" înseamnă modernizarea pe toate planurile — politic, economic, social, științific, cultural — a României, edificarea unei moștenri care va dăinui peste veacuri, urcînd tot mai sus nivelul de progres și civilizație al milenarului nostru popor.

Racordată plenar la noile realități ale României socialiste, la eforturile majore, la procesul catalizator al tuturor energiilor creatoare ale oamenilor muncii, mișcarea sportivă de performanță a realizat, și ea, împliniri fără precedent, succese cu mari și semnificative ecouri în lume. **În acești ultimi 18 ani, performerii, tehnicienii, activul mișcării sportive, raportează cu mîndrie CUCERIREA A 885 DE MEDALII LA JOCURILE OLIMPICE, CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE, bilanț greu imaginabil cu cîteva decenii în urmă.** În această perioadă, succesele repurtate de sportivii noștri au contribuit la consolidarea prestigiului României socialiste în lumea sportului.

În acești ultimi 18 ani, s-au afirmat la cel mai înalt nivel al performanței mondiale sportivi care au devenit reprezentativi pentru România : **Nadia Comăneci, Ilie Năstase, Ivan Patzaichin, Ștefan Rusu, Sanda Toma, Viorica Viscopoleanu, Lia Manoliu, Anișoara Cușmir, Cornel Penu** și atîția alți, medaliați la cele mai prestigioase competiții.

Se poate spune fără exagerare că, în acești ultimi **18 ani, ROMÂNIA S-A IMPUS PREGNANT ÎN LUMEA SPORTIVĂ.** Nu există ediție a Jocurilor Olimpice de vară sau a Jocurilor Mondiale Universitare în care reprezentanții țării noastre să nu aspire cu succes la un loc fruntaș în clasamentele pe națiuni alcătuite pe criteriile medaliilor cîștigate sau al punctelor obținute. Este acesta semnul recunoștinței performerilor României socialiste pentru minunatele condiții de muncă, de viață și de pregătire asigurate de partidul și statul nostru.

Îndemnurile și indicațiile prețioase ale secretarului general al Partidului au constituit mereu un adevărat elixir al sportului de performanță din țara noastră. Adresîndu-se tuturor celor implicați în ridicarea pe noi trepte a performanței sportive, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, secretarul general al partidului, președintele țării, arăta în Mesajul adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive : **„Desfășurînd o muncă tenace, îndîrjită pentru a ne pregăti cît mai temeinic și a ne menține locurile fruntașe pe care le-am dobîndit într-o serie de discipline sportive, trebuie să ne propunem să ridicăm și mai mult nivelul general al tuturor raioanelor de sport și să cucerim noi poziții de frunte în ierarhia sportului mondial".** Este ceea ce marii noștri sportivi nu pot uita niciodată, unul din nenumăratele și mobilizatoarele îndemnuri care le conduc activitatea în pregătirea asiduă pentru continua ridicare a măiestriei lor sportive. Pentru că **nu există bucurie mai mare și mîndrie mai deplină decît aceea de a raporta mult iubitului nostru conducător victoria tricolorului în grelele bătălii ale sportului, cît mai multe medalii care să se alăture marilor realizări, înaltului prestigiu de care se bucură România socialistă în rîndul națiunilor lumii.**

BOXUL LA CONFLUENȚA GENERAȚIILOR

Boxerii români s-au numărat întotdeauna printre laureații competițiilor de anvergură. Aproape la fiecare ediție a **Jocurilor Olimpice, campionatelor mondiale sau europene**, pugiliștii din Carpați au obținut medalii și locuri frunțașe. Desigur, orice schimb de generații produce o oarecare perturbare în suita succeselor. Așa a fost și cu generația **Mircea Dobrescu, Titi Dumitrescu, Gheorghe Negrea** și **Nicolae Linca**, așa a fost și cu cea a fraților **Cuțov, Constantin Ciucă, Alec Năstac** ș.a., după care a urmat o perioadă de căutări, de formare a unor noi sportivi capabili să-i înlocuiască, cu bune rezultate, pe cei ce au părăsit arena competițională.

Prin munca intensă, competentă și plină de abnegație a unor antrenori, prin grija federației de specialitate se tinde ca această perioadă să fie cît mai scurtă, dacă se poate să fie chiar eliminată din mersul uneori firesc al timpului. Descoperirea și formarea altor campioni de talia celor de mai înainte cere sacrificii, dăruire și pasiune.

Acum, cînd am intrat în ultima linie dreaptă a ciclului olimpic, boxul românesc privește cu optimism spre turneul olimpic de box de la Los Angeles. Unul dintre principalele teste ale sportivilor noștri, acum în anul preolimpic, l-a constituit campionatul european de la Varna. După cum se știe, el a fost absolvit cu bine de reprezentanții Românei, care s-au înapoiat în patrie cu 5 medalii : una de argint — **Doru Maricescu** și patru de bronz — **Constantin Tiolu, Mihai Cîlbotaru, Gheorghe Simion** și **Paul Golumbeanu.**

Dar, în afara acestor realizări, ceea ce a bucurat mai mult a fost faptul că sportivii laureați la C.E. sînt foarte tineri : D. Maricescu și P. Golumbeanu au doar 20 de ani, C. Titoiu 21, iar M. Ciubotaru și Gh. Simion au 24 de ani. După cum se vede, o medie destul de scăzută de virstă a medaliaților la cea mai importantă întrecere a boxerilor de pe continent. Această tinerețe este dătătoare de speranțe într-o comportare notabilă a pugiliștilor noștri și la turneul olimpic. Pentru aceasta, în perioada care a rămas pînă la Los Angeles, tehnicienii federației, antrenorii lotului olimpic și sportivii, care vor avea cinstea de a reprezenta boxul românesc pe ringul olimpic, s-au angajat să facă totul pentru ca pe malul Pacificului, așa cum s-a întîmplat și la **Melbourne** și la **Ciudad de Mexico**, pugiliștii noștri să reînnoade firul rezultatelor cu care sportul românesc se mîndrește de foarte multi ani.

Avem asigurări că acest deziderat va fi îndeplinit.

Paul IOVAN

ÎNTÂIȘII ÎN REPETIȚIE PREOLIMPICĂ

Succedînd la foarte puține zile marelui eveniment pe care întregul popor îl sărbătorește la 23 August, Campionatele europene de tir sportiv au de confirmat atît vechile poziții frunțașe ale trăgătorilor români în ierarhiile europene, cît și afirmarea în probe noi care, pînă acum, s-au situat în anticamera podiumurilor de premiere ale marilor competiții. Ce așteaptă, în fond, numeroșii iubitori de sport din țara noastră de la cei mai buni țintași români la această adevărată **„Săptămînă preolimpică"** a tirului internațional, găzduită de bătrînul și totuși, mereu tînărul poligon Tunari ?

...Ca proba de PISTOL VITEZĂ prin reprezentanții săi atît de autorizați, **Corneliu Ion, Marin Stan**, secondați de mai tinerii lor echipieri, să continue seria strălucitelor succese realizate în ultimele 3 decenii pe poligoanele lumii, succese culminînd cu prețioasa medalie de aur cucerită la Olimpiada de la Moscova.

...Ca **Ana Ciobanu, Maria Macovei** și colegele din echipele de senioare și junioare la PISTOL STANDARD să realizeze supremația de la Titograd (3 titluri de campioane europene), pierdută în 1982, la Roma.

...Ca proba de TALERE, prin cei mai valoroși reprezentanți, **timișoreanul Ioan Toman**, să se afirme ținînd cu succes o medalie, în confruntarea cu cei mai valoroși vînători ai continentului nostru.

...Ca TÎNĂRA GENERAȚIE DE TRĂGĂTORI ROMÂNI, în frunte cu **Sorin Babii** și cu **Dorina Guler** să se arate demni de înaintașii lor, **Iosif Sîrbu, Ștefan Petrescu, Ion Tripșa, Ion Dumitrescu, Virgil Atanasiu, Marcel Roșca, Corneliu Ion.**

Sînt că, în esență, absolvirea cu succes a examenului „europenelor" de la București, din 1983, inseamnă, în ultimă instanță, o garanție de bună reprezentare a țării și în atît de importantul concurs olimpic din 1984, din Parcul Prado de la Los Angeles.

FRUMOASA TRADIȚIE A MEDALIILOR

Cinci titluri olimpice, patru medalii de aur la campionatele mondiale, cucerirea de trei ori consecutiv a titlului de campioană europeană absolută, echipa reprezentativă a României — campioană mondială în 1979, numeroase medalii de aur, argint și bronz în competiții de cea mai ridicată valoare — iată un bilanț cu care gimnastica feminină românească se mîndrește. Sînt rezultate care atestă drumul mereu ascendent al gimnasticii feminine românești în ultimii ani, la care se adaugă, și le menționăm cu aceeași satisfacție, succesele repurtate, în anii din urmă, de gimnastica masculină : în 1974 — primul titlu de campion mondial din istoria gimnasticii noastre, în 1978 — prima medalie de aur la campionatele europene, apoi medalii de argint și bronz la campionatele mondiale și Jocuri Olimpice. Și, pe lîngă acestea, prestigioasele succese repurtate de reprezentanții țării noastre la Universiadele de la Moscova, Sofia, Ciudad de Mexico, București, Edmonton. Ele vor rămîne înscrise cu litere de aur în istoria sportului nostru, iar numele sportivilor care le-au obținut — **Nadia Comăneci, Dumitrița Turner, Emilia Eberle, Teodora Ungureanu, Alina Goreac, Anca Grigoraș, Cristina Grigoraș, Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Mihaela Stănuleț, Liliana Bălan, Mihaela Riciu, Dan Grecu, Mihai Borș, Levente Molnar** — sînt rostite întotdeauna cu admirație.

Campionatele europene feminine din acest an, în care reprezentantele noastre au înregistrat un bilanț record de medalii — 3 de aur, 3 de argint și 3 de bronz — reprezintă un motiv pe deplin întemeiat ca apropiatele examene competiționale să fie privite cu multă încredere. Ne gîndim, în primul rînd, la campionatele mondiale din toamna acestui an și la Jocurile Olimpice din 1984, de la Los Angeles. Fetele noastre doresc să se pregătească la cel mai înalt nivel, cu cea mai mare responsabilitate, pentru a onora cu noi succese și victorii tricolorul românesc. Antrenorii **Adrian Goreac, Maria Cosma** și **Octavian Belu** au la dispoziție un colectiv închegat, bine structurat valoric, cu fete talentate și deosebit de ambițioase, hotărîte ca, atît la Budapesta cît și la Los Angeles, gimnastica feminină românească să fie la înălțime. Într-adevăr, **Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Cristina Grigoraș, Mihaela Stănuleț, Simona** și **Camelia Renciu, Dorina Ungureanu, Laura Cutina, Lenuța Rus** și celelalte componente ale lotului olimpic dispun la Deva de tot ce este necesar pentru perfecționarea și desăvîrșirea măiestriei sportive, pentru obținerea acelei forme care să le permită să evolueze cu succes în cele două mari competiții care le așteaptă. Firește, se cunoaște prea bine că atît „mondialele", cît și examenul olimpic vor fi mult mai grele decît campionatele europene de la Göteborg. Concurența va fi mult mai mare, includerea în program a exercițiilor impuse reprezintă o grea încercare pentru fiecare echipă, lupta pentru medalii și locuri frunțașe va fi mult mai echilibrată. Dar știm că fetele noastre se pregătesc cu multă asiduitate și vor face totul pentru ca frumoasa tradiție a succeselor internaționale ale gimnasticii noastre feminine să se materializeze în afirmări spectaculoase atît la campionatele mondiale, cît și la Jocurile Olimpice.

Constantin MACOVEI

LAVINIA AGACHE

ECATERINA SZABO

PENTRU PRESTIGIUL SPORTIV AL PATRIEI

Ani de frumoasă afirmare internațională a cunoscut și canotajul românesc, în ultima vreme mereu în plutonul fruntaș al schifului mondial. Întîiul mare succes l-a repurtat echipajul de 4+1, care, în 1970, la Campionatele mondiale din Canada cucerește medalia de aur, prima din istoria participării canotajului românesc la mondiale. Cei care au urcat atunci pe treapta cea mai de sus a podiumului de premiere de pe lacul St. Catharines au fost **Petre Ceapura, Ștefan Tudor** și **Gheorghe Gheorghiu.** Au urmat alte strălucitoare medalii cucerite de canotorii români — **Dumitru Grumezescu, Ilie Oanță** ș.a. — la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și europene.

A venit apoi „seria de aur" a **Sandei Toma** : campioană mondială la Bled (în 1979), campioană olimpică la Moscova (în 1980), campioană mondială la München (în 1981). Alte echipaje feminine participante la aceste mari întreceri au întregit prin medalii de argint și bronz — frumosul bilanț al canotajului nostru.

Acum, elevele cunoscutei școli de canotaj de la Snagov se pregătesc pentru o nouă întrecere de primă mărime : **campionatele de la Duisburg.** Lotul va evolua săptămîna viitoare pe apele canalului Wedau și are în frunte pe **Valeria Răcilă**, vicecampioană mondială la simplu, anul trecut, la Lucerna. Tinerele noastre reprezentante vor lua startul în toate cele 6 probe rezervate întrecerilor feminine, cu dorința fierbinte de a consolida, de a înălța mai sus prestigiul sportiv al României socialiste. Printre ele, printre frunțașele din acest an ale unor regate internaționale — și tinerele **Rodica Arba, Olga Bularda, Elena Horvat, Titie Țăran, Mariana Trașcă, Aurora Darko** etc.

Cu gîndul, cu vrerea de a răsplăti condițiile de care se bucură, se pregătesc și canotorii, ambițioșii băieți care la ultimele campionate mondiale din „Țara cantoanelor" au cucerit medalia de bronz în proba de 4 fără cîrmaci.

Da, prin munca, prin străduința și talentul lor, canotorii noștri urcă toți mai sus treptele afirmării internaționale.

Vasile TOFAN

Valeria Răcilă — *mereu în plutonul fruntaș al schifului mondial*

Foto : I. MIHĂICĂ

PE UN DRUM BUN...

Există discipline în care saltul valoric este mai greu de sesizat, ele aflîndu-se în „umbra" sporturilor mai spectaculoase, discipline în care se muncește totuși cu rîvnă, cu pasiune, pentru a-și aduce o contribuție cît mai însemnată la dezvoltarea generală a sportului românesc. Între acestea se află și echitația. Cîștigători, prin echipa de dresaj, și medaliei de bronz la Jocurile Olimpice de la Moscova, învingători în numeroase concursuri internaționale, succesele la Campionatele Balcanice afîndu-se la loc de cinste, călăreții noștri se străduiesc să ridice ștafeta performanțelor la un nivel cît mai înalt. Recenta comportare la marile concursuri de la Aachen (R. F. Germania) și Gera (R. D. Germană) a specialiștilor în obstacole confirmă că, în momentul de față, Dumitru Velea, Alexandru Bozan, Mircea Neagu, Florin Stoica ș.a., dublați de un talentat eșalon de tineri, se află pe un drum bun.

Dealtfel, prezența la startul noii ediții a Campionatelor Balcanice — care debutează marți la Sabac (Iugoslavia) — constituie un nou examen, pe care sportivii noștri, așa cum ne spunea și secretarul federației, Dumitru Nedelea, sînt hotărîți să-l treacă cu aceleași bune rezultate.

Emanuel FANȚĂNEANU

REPREZENTATIVA FEMININĂ, PORT-DRAPEL AL BASCHETULUI ROMÂNESC

După mulți ani în care punctul de referință al performanței baschetului românesc era locul 4 ocupat de reprezentativa feminină la campionatele europene din anii 1962, 1964 și 1966, iată că a apărut revirimentul mult așteptat, concretizat mai întîi în anul 1981, cînd selecționata studențească a cucerit medalia de bronz la Udmonton, sportivele românce au avut o comportare excelentă, izbutind să mai urce o treaptă pe podiumul de onoare al campionatelor mondiale universitare. Mai mult, la Edmonton, în seria semifinală, echipa României a învins — pentru prima dată în istoria acestui sport — puternica reprezentativă a S.U.A., care avea să cucerească apoi locul I !

Ce a determinat frumoasa comportare din ultima vreme a baschetbalistelor noastre ? Mai întîi, **atmosfera de muncă, de dăruire, de disciplină** în decursul pregătirilor. Colectivul tehnic al lotului (Nicolae Martin — antrenor principal, Gabriel Năstase — secund, dr. Martha Baroga — medic, George Chiraleu — antrenor coordonator) a avut întotdeauna cuvinte de laudă pentru modul în care au înțeles componentele lotului să abordeze pregătirea în vederea unei comportări cît mai bune la Universiadă și la cealaltă competiție de prestigiu a sezonului, campionatul european (Ungaria, 11—18 septembrie). La fel de important a fost, însă, aportul unor secții de baschet ale cluburilor sportive care s-au dovedit de-a lungul anilor, permanente și puternice pepiniere ale loturilor naționale. Vom da ca cel mai elocvent exemplu secția de baschet a **C.S.Ș. Brașovia**, de unde s-au ridicat **Magdalena Pali** și **Camelia Sofovăstru-Hinda**, sportive care s-au afirmat la campionatele europene de cadete, junioare și (încă de pe vremea cînd nu depășiseră vîrsta junioratului) în selecționatele naționale de seniorare. La C.S.S. Brașovia, antrenorul **Gheorghe Roșu** a fost întotdeauna un tehnician și pedagog exemplar, ca și **Cornelia Mircioiu** și **Constantin Dinescu** (C.S.Ș. 2 Politehnica București), **Marieta Madler** (C.S.Ș. Mediaș), **Horia Pop** (C.S.Ș. Cluj-Napoca), **Ecaterina Vancea** (C.S.Ș. Șt. Gheorghe), **Gheorghe Lăzărescu** (C.S.Ș. 4 București). Ei și alții s-au străduit cu succes să ridice calitatea antrenamentelor și să realizeze cît mai mult pentru loturile reprezentative.

Revenind la performanțele senioarelor, evident că ele au adus multă bucurie în rîndurile prietenilor acestui joc sportiv și nu numai lor. Ca și noi, fetele știu că se poate și mai bine.

Să insuflăm echipei naționale încrederea că are capacitatea de a aborda chiar și cele mai pretențioase competiții internaționale : campionatele mondiale și Jocurile Olimpice. Baschetbalistele noastre fruntașe au arătat nu o dată că știu să prețuiască cu recunoștință condițiile oferite, că pot răsplăti încrederea acordată prin comportări bune.

Dumitru STĂNCULESCU